cristal incandescent

dor de pădure

Sc-audc parca foc de artificii
subt mugurii ce-au început să
crape, de suflet să le simt şi mai
aproape tot freamătul acestor
dulci suplicii.

în seara calmă cine-ar vrea să
sape prin iarba fumuriilor
vestigii, prin lutul stins de ceară
de efigii va da de miezul
înstclatei ape.

Din mine lucrurile sînt retrase
asemeni lanurilor mari din coase,
asemeni valurilor din corăbii.

M-adun în centrul strict al unei
raze, în golul fierbinţelii
luminoase, cristal cu filament dc-
oţcl de săbii.

Pe subt pămînt şi-n grea
imensitate sînt gata sevele în
ţevării, începe-un vis mai pur a
se trezi în limpezimea cerurilor
toate.

O pasăre cum trece-ncet prin
zi, cu aripile încă-ntunecate,
aprinde pomul din singurătate,
întîiul care-n flori va izbucni.

M-apucă dor de proaspătă
pădure, pereţii nu mai vor să
mă îndure, stau între nori şi
rîuri mari ce fug.

Purifică de inerţii obscure
lumina reflectată de-o
secure, dc-oglinzile
cuţitelor de plug.